

تولد امام حسین به روایت سلمان فارسی

روز سوم ماه شعبان سال چهارم هجرت (1) دومین فرزند برومند حضرت علی و فاطمه، که درود خدا بر ایشان باد، در خانه ی وحی و ولایت، چشم به جهان گشود.

روز سوم ماه شعبان سال چهارم هجرت (1) دومین فرزند برومند حضرت علی و فاطمه، که درود خدا بر ایشان باد، در خانه ی وحی و ولایت، چشم به جهان گشود.

چون خبر ولادتش به پیامبر گرامی اسلام (ص) رسید، به خانه ی حضرت علی و فاطمه (ع) آمد و اسماء (2) را فرمود تا کودکش را بیاورد. اسماء او را در پارچه ای سپید پیچید و خدمت رسول اکرم (ص) برد، آن گرامی به گوش راست او اذان و به گوش چپ او اقامه گفت (3).

در روزهای اول یا هفتمین روز ولادت با سعادتش، امین وحی الهی، جبرئیل، فرود آمد و گفت:

سلام خداوند بر تو باد ای رسول خدا، این نوزاد را به نام پسر کوچک هارون & 171#; شبیر» (4) که به عربی & 171#; حسین» خوانده می شود، نام بگذار. (5) چون علی (ع) برای تو بسان هارون برای موسی بن عمران است جز آنکه تو خاتم پیغمبران هستی.

و به این ترتیب نام پر عظمت & 171#; حسین» از جانب پروردگار، برای دومین فرزند فاطمه انتخاب شد.

در روز هفتم ولادتش، فاطمه زهرا که سلام خداوند بر او باد، گوسفندی را برای فرزندش به عنوان عقیقه (6) کشت، و سر آن حضرت را تراشید و هم وزن موی سر او نقره صدقه داد. (7)

حسین و پیامبر (ص)

از ولادت حسین بن علی (ع) که در سال چهارم هجرت بود تا رحلت رسول الله (ص) که شش سال و چند ماه بعد اتفاق افتاد، مردم از اظهار محبت و لطفی که پیامبر راستین اسلام (ص) درباره حسین (ع) ابراز می داشت، به بزرگواری و مقام شامخ پیشوای سوم آگاه شدند. سلمان فارسی می گوید: دیدم که رسول خدا (ص) حسین (ع) را بر زانوی خویش نهاده او را می بوسید و می فرمود:

تو بزرگوار و پسر بزرگوار و پدر بزرگوارانی، تو امام و پسر امام و پدر امامان هستی، تو حجت خدا و پسر حجت خدا و پدر حجت های خدایی که نه نفرند و خاتم ایشان، قائم ایشان (امام زمان عج) می باشد. (8)

انس بن مالک روایت می کند:

وقتی از پیامبر پرسیدند کدام يك از اهل بیت خود را بیشتر دوست می داری، فرمود: حسن و حسین را، (9) بارها رسول گرامی حسن و حسین را به سینه می فشرد و آنان را می بویید و می بوسید. (10)

ابو هریره که از مزدوران معاویه و از دشمنان خاندان امامت است در عین حال اعتراف می کند که:

رسول اکرم (ص) را دیدم که حسن و حسین (ع) را بر شانه های خویش نشانده بود و به سوی ما می آمد، وقتی به ما رسید فرمود: هر کس این دو فرزندم را دوست بدارد مرا دوست داشته و هر که با آنان دشمنی ورزد با من دشمنی نموده است. (11)

عالی ترین، صمیمی ترین و گویاترین رابطه ی معنوی و ملکوتی بین پیامبر و حسین را می توان در این جمله ی رسول گرامی اسلام (ص) خواند که فرمود:

حسین از من و من از حسینم. (12)

پی نوشت ها

- 1- در سال و ماه و روز ولادت امام حسین (ع) اقوال دیگری هم گفته شده است، ولی ما قول مشهور بین شیعه را نقل کردیم. ر. به. ک. اعلام الوری طبرسی، ص 213.
- 2- احتمال دارد منظور از اسماء، دختر یزید بن سکن انصاری باشد. ر. به. ک. اعیان الشیعه، جزء 11، ص 167.
- 3- امالی شیخ طوسی، ج 1، ص 377
- 4- شبر بر وزن حسن و شبیر بر وزن حسین و مشبر بر وزن محسن نام پسران هارون بوده است و پیغمبر اسلام (ص) فرزندان خود حسن و حسین و محسن را به این سه نام نامیده است- تاج العروس ج 3 ص 389، این سه کلمه در زبان عبری همان معنی را دارد که حسن و حسین و محسن در زبان عربی دارد- لسان العرب، ج 6، ص 60.
- 5- معانی الاخبار، ص 57.
- 6- در منابع اسلامی درباره عقیقه سفارش فراوان شده و برای سلامتی فرزند بسیار مؤثر دانسته شده است، ر. به. ک. وسائل الشیعه، ج 15، ص 143 به بعد.
- 7- کافی، ج 6، ص 33.
- 8- مقتل خوارزمی، ج 1، ص 146- کمال الدین، صدوق، ص 152.
- 9- سنن ترمذی، ج 5، ص 323.
- 10- ذخائر العقبی، ص 122.
- 11- الاصابه، ج 11، ص 330.
- 12- سنن ترمذی، ج 5، ص 324- در این قسمت روایاتی که در کتاب های اهل تسنن آمده است نقل شد تا برای آنها هم سندیت داشته باشد.

منبع : کتاب: پیشوای سوم - حضرت امام حسین (علیه السلام)